"ஒரு பிரிவினை எழுந்தது"
(7:1–53)

இயேசு, மாறுபட்ட பல இயற்பெயர்களினால் அறியப்பட்டுள்ளார். அவற்றில் பெரும்பான்மையானவைகள், "பெரும் சிறப்பு வாய்ந்த கிறிஸ்து," "ஒப்புயர்வற்ற கிறிஸ்து" என்பது போன்ற அழகு நிறைந்த, வசீகரிக்கும் பெயர்களாகவோ அல்லது வில்லியம் பார்க்ளேயின் சொல் கூற்றை பயன்படுத்தினால், "எல்லா நிறைவுமுள்ள கிறிஸ்து" என்பதாகவே உள்ளது. இருப்பினும், இயேசுவைப் பற்றிய மற்ற சித்தரிப்புகளும் இதே போன்று உண்மையும் முக்கியத்துவமும் உள்ளவைகளாய் இருக்கின்றன. அவர், "தர்க்கத்திற்குரிய கிறிஸ்து," "பிரிக்கின்ற கிறிஸ்து" அல்லது "எதிரெதிர் கொள்கையிலான கிறிஸ்து" என்றும் அழைக்கப்பட முடியும், ஏனென்றால் அவர் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் அவர், வலிவான பதில்செயல்களுக்கும் மாபெரும் விவாதத்திற்கும் மூல காரணமாக இருந்தார்.

யோவான் 7ஐ நாம் அடைகின்ற வேளையில், இயேசுவின் அடையாளத் தன்மை பற்றிக் குறிப்பிடத் தக்க ஆதாரத்தை நாம் எதிர்கொள்ளுகின்றோம். நாம் ஏற்கனவே யோவான் ஸ்நானனின் சாட்சியம், தண்ணீரைத் திராட்ச இரசமாக்குதல், தேவாலயத்தைச் சுத்திகரித்தல், சமாரியாவில் எழுச்சி, ராஜாவின் மனுஷனுடைய மகன் மற்றும் நடக்க முடியாதிருந்த மனிதன் ஆகிய இருவரும் குணமாக்கப் படுதல், ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல், மற்றும் ஜீவ அப்பம் பற்றிய பிரசங்கம் ஆகியவற்றைக் கண்டுள்ளோம். இந்தத் தகவல்களை வைத்துக் கொண்டு நாம் என்ன செய்ய வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம்? அவருடைய உரிமைகோருதல்களைக் கேட்ட கூட்டத்தார் எவ்விதம் பதில் செயல் செய்தனர் என்பதை நாம் கவனிக்க அனுமதிப்பதன் மூலம் "இயேசு யாராயிருக்கின்றார்?" என்ற கேள்வியைப் பற்றிக் கொள்வதற்கு அதிகாரம் 7 மற்றும் 8 ஆகியவை உதவுகின்றன. சிலர் அவரில் விசுவாசம் கொண்டனர், சிலர் விசுவாசம் கொள்ளாது இருந்தனர், மற்றும் சிலர் அவரைக் கொல்ல விரும்பினர்.

கூடாரப் பண்டிகைக் காலமானது சமீபித்துக் கொண்டிருக்கையில் இயேசு கலிலேயாவில் இருந்த நிகழ்ச்சியுடன் அதிகாரம் 7 தொடங்கு கின்றது. இந்தப் பண்டிகையானது பஸ்கா பண்டிகையைப் போல அவ்வளவாய்க் கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பழக்கமற்றதாக இருப்பினும், இயேசுவின் நாட்களில், இது யூதர்களுக்கு மாபெரும் முக்கியத்துவம் கொண்டதாக இருந்தது. "ஒன்றுகூடுதலின் பண்டிகை" அல்லது "கூடாரங்களின் பண்டிகை" என்றும் அழைக்கப்பட்டிருந்த இந்தப்

பண்டிகையானது யூதர்களின் மாபெரும் மூன்று வருடாந்தரப் பண்டிகைகளில் ஒன்றாக இருந்தது. இது பஸ்காவுக்குச் சுமார் ஆறு மாதங்களுக்குப் பின் அக்டோபர் மாத மத்தியில் நடைபெற்றது. இந்தப் பண்டிகையின் போது மக்கள், கிளைகளால் பின்னப்பட்ட (தற்காலிக) வசிப்பிடங்களைக் கட்டி, ஒரு வாரமளவும் ஒவ்வொரு இரவிலும் அவ்வெளியிருப்பிடத்தில் உறங்குவார்கள். இது, அவர்களின் முன்னோர்கள் வனாந்தரத்தில் அலைந்த பொழுது, நட்சத்திரங்களுக்கடியில் உறங்கினர் என்பதை அவர்களுக்கு நினைவூட்ட உதவிற்று. இது அறுவடையைத் தொடர்ந்து வந்ததால், பயிர்கள் நன்கு விளைந்ததற்காக நன்றி செலுத்துதலுடனும் இது இணைக்கப்பட்டிருந்தது. கூடாரங்களின் பண்டிகை என்பது, கொண்டாட்டத்தின் காலமாயிருந்தது, மற்றும் யூதச் சிறுவர் சிறுமியருக்கு இது அநேகமாக மிகவும் பிரியமான வேளையாக இருந்தது. இதை குட்ஸ்பீட் அவர்கள், "யூதரின் முகாமிடும் பண்டிகை"[1] என்று மொழி பெயர்த்தார்.

அந்தப் பண்டிகை வேளை சமீபித்திருக்கையில் நாடெங்கிலும் இருந்து மக்கள் எருசலேமை நோக்கிப் பயணம் தொடங்கினர். இயேசுவின் சகோதரர்கள் அவரிடம், "... உலகத்துக்கு உம்மை வெளிப்படுத்தும்" (7:4) என்று வற்புறுத்தியதன் மூலம் அவரை அப்பண்டிகையில் கலந்து கொள்ளும்படி ஏவினார்கள். "அவருடைய சகோதரரும் அவரை விசுவாசியாதபடியால்" (7:5) இவ்விதமாகப் பழித்துரைத்தார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. அவர்கள், "உம்மை இந்த நாட்டுப்புறத்து மக்கள் பின்பற்றிச் சுற்றித் திரிகின்றதால் நீர் உம்மையே ஒரு சிறப்பான மனிதர் என்று நினைக்கின்றீர். நீர் ஏன் இன்னும் அறிவுத் திறன் மிகுந்த மக்களுள்ள இடமாகிய எருசலேம் என்ற பெரிய நகருக்குச் செல்லாதிருக்கின்றீர்? அப்பொழுது (அங்கு) உம்மை யாராவது பின்பற்றுவார்களா என்று பாரும்" என்றே அர்த்தப் படுத்தினார்கள். அவர்கள் இன்னும் பூமிக்குரிய வகையிலேயே சிந்தித்துக் கொண்டு, இயேசுவை அடிப்படையில் ஒரு அரசியல்வாதியாகவே கண்ணோக்கினர். இதற்கு இயேசுவின் முதல் பதில்செயலானது கலிலேயாவிலேயே தங்கியிருந்து, பண்டிக்கைக்குச் செல்லாமல் இருந்து விடுவதாகவே இருந்தது. அவர் எருசலேமில் தம்முடைய வாழ்வு அபாயத்தில் இருந்ததை அறிந்திருந்தார் (5:18; 7:1) மற்றும் பிதாவினுடைய கால அட்டவணை தவிர வேறு எதையும் இயக்க மறுத்தார் (7:6, 8, 30). இதன் விளைவாக, அவர் கலிலேயாவிலேயே தங்கியிருந்து, தம்முடைய சகோதரர்களைப் பண்டிகைக்கு முன்னதாகச் செல்லும்படி அனுமதித்தார்.

இயேசுவின் சகோதரர்கள் புறப்பட்டுச் சென்ற பிறகு, இயேசு தாமே பண்டிகைக்குச் சென்றார், ஆனால் அவருடைய சகோதரர்கள் ஆலோசனை கூறியிருந்த வழி வகையில் அவர் செல்லவில்லை. அவர் அமைதியாக எருசலேம் சென்று, தம் அடையாளத்தை இரகசியமாய் வைத்துக் கொண்டார்.

"எனது போதனைகள் மேலிருந்து வருகின்றவைகளாய் உள்ளன"

யோவான் தமது சுவிசேஷத்தின் இவ்விடத்தில், கூடாரங்களின் பண்டிகையின் போது இயேசுவின் போதனைகளுக்குக் கூட்டத்தார் எவ்விதத்தில் பதில்செயல் செய்தார்கள் என்பதன் மீது கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினார். இயேசு அடையாளம் காணப்படாதவராக எருசலேம் நகரில் சுற்றி வந்து, நாசரேத்தூர் இயேசுவைப் பற்றிய சூடான விவாதங்களைக் கவனிப்பதற்காக நின்றிருந்ததை நாம் சித்தரிக்க முடியும். அதே வேளையில், அவருடன் இன்னொரு வாக்குவாதம் எழுந்து விடுமோ என்ற எதிர்பார்ப்புடன் யூதத் தலைவர்கள், அவருடைய வருகைக்காகப் பயம் நிறைந்த வகையில் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இயேசுவைப் பற்றிய கருத்தினால் கூட்டம் தங்களுக்குள்ளே பிரிவு பட்டிருந்தது. மக்களில் சிலர், "அவர் நல்லவர்" என்று கூற, மற்றவர்கள் "அவன் ஜனங்களை வஞ்சிக்கிறவன்" *(7:12)* என்று வலியுறுத்தினார்கள். இந்த விவாதமானது பயம் நிறைந்த வகையில் கிசுகிசுக்கப்பட்டது, ஏனென்றால் மக்கள், அதிகாரமிக்க தங்களின் தலைவர்களால் பயமுறுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். இயேசு மரிக்க வேண்டும் என்றும், அவரை ஆதரிப்பவர்களுக்கும் அதே முடிவுதான் ஏற்படும் என்றும் அதிகாரம் நிறைந்த மக்கள் விரும்பியதாக வார்த்தையானது நகரம் முழுவதிலும் பரவியிருந்தது!

பாதிப் பண்டிகையான போது, ஒரு கூட்டத்தார் கூடியிருந்த தேவாலய இடத்திற்கு இயேசு சென்று, போதிக்கத் தொடங்கினார். அவரது ஞானத்தைக் கண்டு திகைப்படைந்த யூதத் தலைவர்கள், "இவர் கல்லாத வராயிருந்தும்" *(7:15)* இவ்வளவு ஞானமுடையவராயிருக்கிறாரே என்று வியப்படைந்தார்கள்.[2] போதனைக்கு ஆதார மூலம் தாமல்ல, ஆனால் அது தம்மை அனுப்பியவரிடமிருந்துதான் வருகின்றது என்று இயேசு வலியுறுத்தினார். மேலும் இயேசு தம்முடைய உரையைக் கேட்டவர் களிடத்தில், பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்ய விரும்புகின்றவர் எவரும், தம்முடைய உபதேசம் உண்மையானதா அல்லவா என்று தீர்மானிக்கக் கூடியவர்களாயிருப்பார்கள் என்றும் உறுதிப்படுத்தினார் *(7:16-19)*: "இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: என் உபதேசம் என்னுடையதாயிராமல், என்னை அனுப்பினவருடையதாயிருக்கிறது. அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்ய மனதுள்ளவனெவனோ அவன் இந்த உபதேசம் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறதோ, நான் சுயமாய்ப் பேசுகிறேனோ என்று அறிந்து கொள்ளுவான் ..."

கீழ்ப்படிதல் மற்றும் விசுவாசம் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் உள்ள உறவானது ஒரு இன்றியமையாத தொடர்பு முறையாக உள்ளது. ஒரு எழுத்தாளர் பின்வருமாறு கூறினார்: "விசுவாசிக்கிறவரே கீழ்ப்படிகின்றார், கீழ்ப்படிகின்றவரே விசுவாசிக்கின்றார்."[3] இந்த சத்தியமானது "நம்பி கீழ்ப்படியுங்கள்" என்ற பாடலில் அழகு மிக்க வகையில் விளக்கப் படுகின்றது:

நம்பி கீழ்ப்படிந்தே,
திருப்பாதத்திலே,
நம்மை முற்றிலும் ஒப்புவிப்போம்,
பெரு நன்மை ஈவார்,
அபிஷேகஞ் செய்வார்,
தேவ ஆவியைப் பெற்றுக்
கொள்வோம்.[4]

தாழ்மையும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ள ஆவியானது நம்மை விசுவாசத்திற்கு வழி நடத்துவது போலவே, கர்வமும் முரட்டுத்தனமும் உள்ள ஆவியானது தேவனை நாம் புறக்கணிக்கவோ அல்லது கண்டு கொள்ளாதிருக்கவோ காரணமாகி விடுகின்றது என்று இயேசு அறிவித்தார்.

கூட்டத்திலிருந்த சிலர் இயேசுவைக் கொலை செய்யக் காத்திருந்ததால் அவர்களை அவர் கடிந்து கொண்ட போது, அவர்கள், அப்படிப்பட்ட நோக்கம் கொண்டிருந்ததை மறுத்து, இயேசு ஒரு அசுத்த ஆவியைக் கொண்டிருந்தார் என்று அறிவித்தனர் (7:20). அவர்கள் தங்களின் சொந்த வழிமுறையில், "உனக்குப் பைத்தியம் பிடித்துள்ளது!" என்று கூறினார்கள். இருந்த போதிலும் இயேசு அவர்களுக்கெதிரான தம்முடைய குற்றச் சாட்டில் தொடர்ந்து நிலை நின்று, தாம் ஒரு நடக்க முடியாதிருந்த மனிதனைக் குணமாக்கியதைக் குறித்துக் குறிப்பிடச் சென்றார்.[5] இந்த நிகழ்ச்சியே எருசலேமில் இருந்த யூதத் தலைவர்கள் அவரைக் கொல்லும்படி விரும்பச் செய்தது (7:21-24).

"நான் வானத்திலிருந்து வந்திருக்கின்றேன்"

நேரிடையான எதிர்ப்பு தொடர்ந்த வேளையில் கூட்டத்தாரின் குழப்பம் அதிகமாய் வளர்ந்தது. இவ்வளவு அதிகமாய்க் கூறப்பட்ட இயேசுவானவர் தேவாலயத்தில் வெளியரங்கமாய்ப் போதிக்க அனுமதிக்கப்பட்டது பற்றி மக்களில் சிலர் பெரும் திகைப்புக்குள்ளாயினர் (7:25, 26). இயேசுவை நிறுத்த யூதத்தலைவர்கள் தவறியிருந்த செயலானது, இத்தலைவர்கள் அநேகமாக இயேசுவே தீர்க்கதரிசியானவராக அல்லது மேசியாவாக இருப்பார் என்று முடிவு செய்து விட்டார்களோ என்று சிலர் வியப்படையக் காரணமாயிற்று. மற்றவர்களோ, இயேசு நாசரேத்தூரில் இருந்து வந்தவர் (7:27) என்ற உண்மையினால் கவலைப்பட்டனர். மேசியா எங்கிருந்து வந்தார் என்பதை ஒருவரும் அறியமாட்டார்கள் என்று அவர்கள் கருத்துக் கொண்டிருந்தனர். இயேசு பிதாவினிடத்திலிருந்து வந்தவரா அல்லது பிசாசினிடத்திலிருந்து வந்தவரா என்பதை மக்கள் முடிவு செய்ய முயற்சித்த பொழுது மீண்டும், மக்கள் கூட்டத்திடையே குழப்பமும் போராட்டமும் ஏற்பட்டதை நாம் காண்கின்றோம்.

அடுத்து பதிவு செய்யப்பட்ட கூற்றானது தேவாலயத்தில் இருந்த கூட்டத்தாரால் எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளுக்கு பதிலாக இருந்தது. இயேசு தாம் பரலோகத்திலிருக்கும் பிதாவினால் அனுப்பப்பட்டிருந்தவரென்று தம்மைச் சுற்றிலும் இருந்தவர்களிடம் "சத்தமிட்டு" கூறினார் (7:28, 29):

"... நீங்கள் என்னை அறிவீர்கள், நான் எங்கேயிருந்து வந்தேனென்றும் அறிவீர்கள்; நான் என் சுயமாய் வரவில்லை, என்னை அனுப்பினவர் சத்தியமுள்ளவர், அவரை நீங்கள் அறியாதிருக்கிறீர்கள் ..."

மீண்டும் ஒருமுறை இயேசு பலரைக் குற்ற உணர்வடையச் செய்து, மற்றும் தாம் உரைப்பது உண்மையா அல்லவா என்று ஒவ்வொருவரையும் முடிவு செய்யும்படி பலவந்தப்படுத்தி, மக்களை அதிர்ச்சியடையச் செய்தார். இயேசு யார் என்பது பற்றிய இவ்விதமான தைரியமான கூற்றுக்களைக் கேட்டிருந்த எவரொருவரும் இயேசு என்ற இம்மனிதரைக் குறித்து ஒன்றும் நினையாதிருக்கக் கூடாதிருந்தது!

"என்னிடத்தில் வந்து பானம் பண்ணுங்கள்"

தேவாலயத்தில் இயேசுவின் இந்த வார்த்தைகள் யூதத்தலைவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அபாயமான தேவதூஷணம் என்பதற்கு ஏதொன்றும் குறைந்ததாக இருக்கவில்லை. இயேசு தம்மைத் தேவகுமாரன் என்று தெளிவாய் உரிமைகோரியதை இந்த மனிதர்கள் புரிந்து கொண்டனர். இதன் விளைவாக, அவர்கள் அவரைக் கைது செய்ய முயன்றனர். இருப்பினும், அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய முடியாது போயிற்று, மற்றும் இயேசு, பிதாவினுடைய கால அட்டவணை தவிர வேறு எதையும் பின்பற்ற மறுத்தார் என்பதை யோவானின் கூற்று மீண்டும் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றது (7:30). அதிகம் அதிகமாக மக்கள் இயேசுவில் விசுவாசம் கொள்ளத் தொடங்கிய பொழுது, தலைவர்களின் மிக மோசமான பயமானது உய்த்துரைக்கப்பட்டது (7:31). மக்கள் தங்களின் வளர்ச்சி பெறும் விசுவாசத்தை முணுமுணுத்ததைப் பரிசேயர்கள் கேட்ட பொழுது, இயேசுவைக் கைது செய்ய சேவகர்களை அனுப்பினார்கள் (7:32). மீண்டும், இயேசு தயாராகும் வரையிலும், அவரை அவர்களால் கைது செய்ய முடியாமல் போயிற்று - மற்றும், இன்னும் கொஞ்சக் காலம் இருந்தது (7:33-36).

பண்டிகையின் கடைசி நாளில், இயேசு மீண்டும் எழுந்து நின்று, தாம் மேசியாவாக இருப்பதாக உரிமைகோருதல்களை வெளியரங்கமாக ஏற்படுத்தினார். இந்த வேளையில் அவர் தம்மைப் பற்றி, ஜீவதண்ணீரின் மூல ஆதாரம் என்ற வகையில் பேசினார். கூடாரப்பண்டிகையின் ஒரு பகுதியாக நடைபெற்ற புகழ் மிக்க சடங்காச்சாரம் ஒன்றின் போது அவர் இந்த உரிமைகோருதலை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு ஆசாரியர் சீலோவாம் குளத்திற்குச் சென்று, பொற்குடம் ஒன்றை தண்ணீரினால் நிரப்பி, அதை எடுத்துக் கொண்டு, அணி வகுப்பு போன்ற ஊர்வலமாக ஆலயத்திற்குத் திரும்புவார். அங்கு அந்தத் தண்ணீரானது தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரபலியாக ஊற்றப்படும்.[6]

இந்த மகிழ்ச்சி மிகுந்த கொண்டாட்டம் வளர்ச்சியுற்றிருக்கையில், இயேசு "ஒருவன் தாகமாயிருந்தால் என்னிடத்தில் வந்து, பானம் பண்ணக் கடவன். வேத வாக்கியம் சொல்லுகிறபடி என்னிடத்தில் விசுவாசமா யிருக்கிறவன் எவனோ, அவன் உள்ளத்திலிருந்து ஜீவத் தண்ணீருள்ள

நதிகள் ஓடும்" (7:37, 38) என்று உரைத்தார். இந்த இடத்தில் இயேசுவைப் பற்றி யோவான் எழுதிய விஷயமும் சம அளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது: "தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்கள் அடையப் போகிற ஆவியைக் குறித்து இப்படிச் சொன்னார். இயேசு இன்னும் மகிமைப்படாதிருந்த படியினால் பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை" (7:39).

பண்டிகையின் போது, இயேசு தம்முடைய போதனையை வலிவு படுத்தியிருந்தபடியால், அதைக் கேட்டவர்களின் பதில்செயலும் அதிகம் வலுவானதாயிற்று. பண்டிகையின் கடைசியில், மக்களில் பலர் "மெய்யாகவே இவர் தீர்க்கதரிசியானவர்" என்றார்கள், மற்றவர்கள் "இவர் கிறிஸ்து'' என்றார்கள் (7:40, 41). அந்த வேளையில் அவர்களின் உள்ளார்வமானது, கலிலேயாவில் அப்பங்களையும் மீன்களையும் வயிறாற உண்டிருந்த ஐயாயிரம் பேரின் வைராக்கியத்திற்கு இணையானதாக இருந்தது (6:14). இயேசு தேவனிடத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்டவர் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள இம்மக்கள் தயாராக இருந்தார்கள். இயேசு கூறியவற்றை மற்றவர்கள் மறுத்தார்கள், மற்றும் சிலர் அவர் கைதாவதைத் தொடர்ந்து நாடுமளவுக்குப் பெரும் கோபம் கொண்டார்கள். இந்த முழு அதிகாரத்தை யும் தொகுத்துரைப்பதாகக் காணப்படுகின்ற ஒரு ஆய்வுக் கூற்றில், யோவான் "இவ்விதமாக அவரைக் குறித்து ஜனங்களுக்குள்ளே பிரிவினை யுண்டாயிற்று" (7:43) என்று எழுதினார்.

தேவாலயத்து சேவகர்கள் வெறுங்கையராய் பிரதான ஆசாரியர்களிடம் திரும்பி வந்தார்கள். அவர்களும் கூட அப்பொழுது இயேசுவைப் பற்றியும் அவர் ஏற்படுத்தியிருந்த பெருவியப்புக்குரிய ஞானமான கூற்றுக்கள் பற்றியும் ஆழ்ந்த மரியாதை கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள், "அந்த மனுஷன் பேசுகிறது போல ஒருவனும் ஒருக்காலும் பேசினதில்லை" (7:46) என்று அறிக்கை தந்தார்கள். தலைவர்கள் இதைக் கேட்ட பொழுது, அவர்கள் பெரும் கோபத்தில் வெடித்தார்கள். பிரதான ஆசாரியர்களும் பரிசேயர் களும் அந்தச் சேவர்களைக் கடிந்து கொண்டு, அறியாமையும் முட்டாள் தனமும் கொண்ட மக்கள் மட்டுமே இயேசுவால் வஞ்சிக்கப்பட்டிருந்ததாக அவர்களிடத்தில் கூறினார்கள். ''இல்லை!'' என்பதை ஒரு பதிலாக எதிர்பார்த்த தலைவர்கள் அந்த சேவர்களிடம், "நீங்களும் வஞ்சிக்கப் பட்டீர்களா? அதிகாரிகளிலாவது, பரிசேயரிலாவது யாதாமொருவர் அவனை விசுவாசித்ததுண்டா?" (7:47, 48) என்று கேட்டார்கள். இதன் பிறகு, யோவான் சுவிசேஷத்தில் நிக்கொதேமு தமது இரண்டாவது தோற்றத்தை ஏற்படுத்துவதை நாம் காண்கின்றோம்.

யூதர்களின் ஆலோசனைச் சங்க உறுப்பினர் என்ற வகையில் நிக்கொதேமு முன்வந்து, ஒரு மனிதன் சொல்வதைக் கேட்டு, அவன் செய்கைகளை அறிகிறதற்கு முன்னே, அவனை ஆக்கினைக்குட் படுத்துவதை நியாயப்பிரமாணம் கண்டனம் செய்கின்றது என்பதைத் தமது தோழர்களுக்கு நினைவூட்டினார் (7:50, 51). இதனை இயேசுவின் மீது கொண்ட விசுவாச அறிக்கை என்று தகுதிப்படுத்த முடியாது, ஆனால் இது முன்பு இரவு வேளையில் இயேசுவைக் காண வந்த, பயத்துடன் தேவனைத் தேடுபவராகிய இவருக்கு ஒரு தைரியமான அடிவைப்பாக இருந்தது.

நிக்கொதேமு இயேசுவில் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தில் வளர்ச்சி யொன்றைப் பெற்றிருந்தார் என்பது தெளிவு; ஆனால் இன்னமும் அவர் ஒரு இரகசிய சீஷராகவே இருந்தார், ஏனென்றால் அவர் யூதத் தலைவர்களுக்குப் பயப்பட்டார். நிக்கொதேமுவின் விமர்சனத்திற்கு அவர்களின் பதிலானது விரைவானதாகவும் உக்கிரமானதாகவும் இருந்தது: "நீரும் கலிலேயனோ? ..." (7:52). அவர்கள் தர்க்கம் செய்யவில்லை, அவர்கள் பதில்செயல் செய்தார்கள். அவர்கள் சத்தியத்தைக் கண்டறிய விரும்ப வில்லை; இயேசுவின் சார்பாக வாதாடத் தைரியமாய் வருகின்ற எவரொருவரையும் அவர்கள் வாயை அடைக்க விரும்பினார்கள். அவர்களுடைய கேள்வியானது, "நீர் ஒரு மூடனா, ஒரு முட்டாளா, மத எதிர்ப்பாளரா?'' என்று கேட்பதன் ஒரு வழிமுறையாக இருந்தது. நிக்கொதேமுவின் மறுதோற்றமானது, முரண்பாடுள்ள மற்றும் பிரிவினை உண்டாக்கும் உருவகமாக இயேசு முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத் திற்கு ஏற்புடைய ஒரு முடிவாகச் செயல்படுகின்றது. சிறுமை அல்லது பெருமையின் காரணமாக, பெரும்பான்மையான பிரிவினைவாதிகள் அப்படிப்பட்ட வழிமுறையைக் கொண்டவர்களாகவே உள்ளனர், ஆனால் இயேசுவைப் பொறுத்தமட்டில் விஷயம் அதுவல்ல. இந்த சுவிசேஷத்தின் தொடக்கத்திலிருந்தே, சத்தியத்தின் அடிப்படையிலான ஒரு கடினமான தேர்வு செய்தலுக்கு மக்களை இயேசு நிர்ப்பந்தம் செய்து கொண்டிருந்தார் (1:11, 12) என்று யோவான் அறிவித்தார். கடைசியில், மக்கள் அவரை அன்புகூருகின்றனர் அல்லது அவரை வெறுக்கின்றனர் (7:7). தீர்மான மின்மை என்ற நாசகரமான வசதி வாய்ப்பில் நாம் இருக்கும்படி அனுமதிக்க இயேசு மறுக்கின்றார்.

முடிவுரை

அமெரிக்க வரலாற்றில், தைரியமான முடிவெடுக்கும் தன்மைக்கு முக்கியமான எடுத்துக்காட்டாக நிலை நிற்பது அலோமோவின் போர் ஆகும். 1836ல், சான்ட்டா அன்னா என்ற தளபதியினால் வழி நடத்தப்பட்ட ஆறாயிரம் போர் வீரர்களைக் கொண்ட மெக்சிக்கப் படைகளுக்கு எதிராக இருநூறுக்கும் குறைவான மனிதர்களைக் கொண்ட ஒரு சிறு குழுவானது டெக்ஸாஸின் சான் அன்டோனியே என்ற இடத்தில் ஒரு சிறு கொள்கைத் திட்டத்தைத் தற்காத்து நின்றது. அவர்கள் சாத்தியமற்ற வாய்ப்புக்களுக்கு எதிராக இரு வாரங்கள் அலோமோவில் இருந்தனர். பின்பு, நிச்சயமான கடைசித் தாக்குதல் நடப்பதற்கு முந்திய மார்ச் 5ம் தேதி இரவன்று டெக்ஸாஸ்காரர்களின் தளபதியான வில்லியம் பேரட் ட்ரேவியஸ் என்பவர் தம் மனிதர்களை ஒரு கூட்டத்திற்கு அழைத்தார். அடுத்த நாளில், ஊடுருவுபவர்கள் உள் நுழைவார்கள் என்பதைத் தாம் அறிந்ததாகக் கூறிய அவர் தனது வாளை எடுத்து மண்ணின்மீது ஒரு கோடு வரைந்தார். அலோமோவை காக்க விரும்பி, உறுதியாய் நிலைத்திருப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்தக் கோட்டைத் தாண்டி வருமாறு அழைத்தார். ஒவ்வொருவராக அதைச் செய்தார்கள். வைக்கோல் மெத்தையில்

வியாதியாய்ப் படுத்திருந்த ஜிம் போவியும் அந்தக் கோட்டைத் தாண்டி நிற்குமாறு தன்னைத் தூக்கி செல்லுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். 184 மனிதர்களில் ஒரே ஒருவர் மட்டும் கோட்டைத் தாண்டி வர மறுத்து விட்டார். அடுத்த நாளில் அலோமோவைப் பாதுகாக்க நின்ற அனைவரும் போரில் இறந்து போனார்கள். அந்த நாளில் கோட்டின் மீது நின்று கொண்டிருத்தல் என்று ஒன்றும் இல்லை! ஒரு முடிவானது எடுக்கப்பட வேண்டியதாய் இருந்தது.

கடந்த ஆண்டில், ஒரு சுவிசேஷக் கூட்டத்தில், கல்லூரியில் படிக்கும் இளம் மாணவர் ஒருவர், சுவிசேஷ அழைப்புக்குப் பதில்செயல் செய்தார். அவர் ஏற்படுத்திய கூற்றானது யோவான் 7ல் இருந்து வந்திருக்க முடியும். அவர் ஒரு அட்டையில், "நீண்ட காலமாக நான் வேலியிலேயே அமர்ந் திருக்கும்படி முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தேன், கடைசியில் வேலியே இல்லை என்பதைக் கண்டறிந்தேன்" என்று எழுதினார். இயேசுவிடம் வருதல் என்ற விஷயத்தில் தீர்மானமின்றி வேலியின் மீது அமர்ந்திருத்தல் என்பதற்கு இடமே இல்லை. நீங்கள் முடிவு செய்துள்ளது அவர் சார்பாகவா அல்லது அவருக்கு எதிராகவா?

குறிப்புகள்

[1]*The Bible, an American Translation,* ed. J. M. Powis Smith and Edgar J. Goodspeed (Chicago: University of Chicago Press, 1939). [2]*அப். 4:13ல்,* பேதுருவும் யோவானும் *சனதெரீன் சங்கத்தின் முன்பாக நின்று பேசிய தைரியம் மற்றும் நம்பிக்கை குறித்து இதே விதமான விமர்சனம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.* [3]Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship* (New York: Macmillan Co., 1937), 69. [4]"Trust and Obey" by D. B. Towner, Music by J. H. Sammis. [5]யோவான் *5:1-18ஐக் காணவும்.* [6]R. K. Harrison, "Feast of Booths," in *The International Standard Bible Encyclopedia,* rev. ed., ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1979), 1:535.